

Előzetési díj:
Félévre 2 ft., Negyedévre 1 ft.

Hirdetmények:
3 hasábos petítor egyszer 9 kr.,
többszöri hirdetésnél 7 kr.
Bélyegdíj 30 kr.

Nyilttér petítor 12 kr.

ZALAMEGYE

A lap szellemi és anyagi részét
illető közlemények a szer-
kesztőséghez küldendők.

Bérmertelen leveleket csak
ismert kszektől fogadunk el.

Kéziratokat nem küldünk vissza.

TÁRSADALMI, KÖZMŰVELŐDÉSI és GAZDÁSZATI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

A társadalom mételeyei és szennyfoltjai.

Az angol a cukor-, a hollandi pedig a szappan-fogyasztás mennyisége szerint határozza meg egyes nemzet civilizációjának fokozatát.

Egyik, mint másik fokmérő bírhat egyes esetekben némi jelentőséggel; de mi — humanistius szempontból kiindulva — egyes nemzetek társadalmi állását, a műveltségi fokozatot a szerint véljük és kívánjuk megállapítani, mikép gondoskodott a nemzet szegényeiről, mennyire törekedett és bírta is társadalmát szennyfoltjaitól megtisztítani. —

S ha saját nemzetünket ezen szempontból akarónk megbírálni, az ítélet nem lenne reánk nézve kedvező, minden esetre pedig igazságtalan; mert a bíráltnál csak az eredményt lenne szabad figyelembe venni, ez pedig sokkal csekélyebb, mint a tett intézkedések lelkiismeretes fogamatosítása mellett lennie kellene.

De szóljunk a mindennapi életből.

A törvény megparancsolja, hogy minden község gondoskodjék saját szegényeiről. Ennek folytán, de már korábbi időkben a megye a koldulást eltiltotta és szolgabírát utasította, hogy a vidéki koldusokat, különösen bucsuk, vásárok alkalmával összeszedessék és illető községeikbe kísértessék; mindenek fölött pedig írják a szekérrel csavargó koldus családokat, kik az ország nagy részét bebarangolva, a munkás és szorgalmas népek leginkább terhére vannak, közöttük az erkölstelenség legbotrányosabb esetei merülnek fel; a koldulás, csavargás mintegy öröklött családi kereset ággá válik, kik újdonszületteiket nyomorékká teszik, hogy ezek — gyakran undorító — testi hibáknak nyilvános fitogtatása által a közkönyörületet megindítsák, adományokban annál gazdagabban részesüljenek, mit azután botrányozató orgiákban fecsérelnek el. — Biztos tudomásunk alapján mondhatjuk, hogy egy ily koldus szekér a családdal

egyszersmind undok vétkeknek, szülekről gyermekekre által szálló nyavalyáknak is kiüríthatlan fészke. És épen ezért ezek irányában legszigorúbb a megye rendelete, mely szerint a szolgabírának kötelessége volna a koldusok szekereit, lovát elkobozni, elárverezni, a koldus családot pedig illető községbe toloncképen haza szállítani. —

A megye ezen végzésének elég tétetett-e? mi legalább nem tudunk reá esetet; sőt ellenkezőleg úgy tetszik, mint ha ezen rendelet keletkezése óta a szekeres és gyalog koldusok száma nevezetesen növekedett volna, s hogy azok a megyében háborítás nélkül szabadon kóborolnak, egy két szolgabírói vidék kivételével. —

Ki ezen állításunkban kételkedik, vagy azt túlzottnak hiszi, ám figyelje meg bármely vásárnak, vagy bucsunak elő estéjén a község környékét, fog ott látni terjedelmes koldus coloniákat, családjaikkal, lovaikkal s egyéb állataikkal egész otthonossággal tanyázni, a községnek vagy magánosoknak legközelebbi birtokait, mint sajátját használni, pusztítani. És ilyes mi történik a megyei székváros közvetlen közelében is, hol pedig szolgabíró, főcsendbíró és a legfőbb politikai hatóság létezik. Mi történhetik oly községekben, hol az igen is korlátozott helyhatóságon kívül más a rend és vagyon biztonság fenntartására nem ügyelhet?

A koldus sereg egy nemzet testén mindig csapás, úgy pedig mint nálunk létezik, valóságos mételey és fekély, mely irtalom nélkül kiirtandó.

Félre ne értsen minket senki, legtávolabbról sem szándokunk elnyomorodott, tehetetlen felebarátainktól az irtalom fillérjét megvonni, csak azt kívánjuk, szabályoztassék ez a törvény rendelethez képest oly képen, hogy a valódi szegényen segítve legyen, a munka kerülő dologtalan egyének pedig ne használhassák fel a szabad koldulást könyöradomány kizsárolására.

Egész biztossággal mondhatjuk azt is, hogy a házankint koldulók nagyobb része nem hely-

beli, tehát a saját községén kívüli könyöradomány koldulására nem jogosított; legalább fele pedig olyan, ki saját községében koldulni sem mer, mert mint birtokos, vagy munka képes könyöradományt nem igényelhet, — s ha még is koldul, a helybeli valódi szegények elől lopja el az alamizsnát.

A törvény szerint nem tűrhető ezen visszás s a közművelődési tekintetben a nemzetre nézve lealázó helyzet. Minden kitelhető, s ha kell, a legszigorúbb rendszabályok alkalmazása mellett is megszüntetendő ezen állapot helyébe léptessük a humanizmus által parancsolt azon rendzést, miszerint minden község tartsa saját szegényeit, kiket t. i. a helyhatóság munka képesség miatt nyilvános segélyezésre méltóknak tart; állapítsassék meg egyénenkint a heti segély mennyisége, és kapja azt rendszeren a községi pénztárból, vagy a mennyire lehetséges, különösen e célra házankint gyűjtendő heti adományból. Az ily eljárás mellett nyernének az adakozók, mert nem háborgatná egész napon által a koldusok serege; de nyernének a segélyre szorultak is, mert nem kényteleníttetének házról-házra járni a bizonytalan segély összeszedése végett; de legfőképpen nyernének az által is, hogy az alamizsnára nem érdemesek nem lopnak meg előtök felebarátjaik könyöréretét, sőt nyerne a vagyonbiztonság is, mert gyakran megtörtént, hogy koldulás ürügye alatt a házba tolokodott egyének ott tolvajlásokat követtek el.

Azt hisszük tehát, hogy nem hibáztunk, sőt a közjó előmozdítása érdekében eszelekedtünk, midőn a jelenlegi botrányos koldulást a nemzet testén mételeynek, kiirtandó fekélynek bélyegeztük, annak a törvény értelmében való szabályozását sürgetjük; és azon meggyőződésben vagyunk, miszerint jelen felszólalásunk mélyen tisztelt, s páratlan erélyességű alispánunknak csak újjmutatás lesz arra nézve, hogy a megyének e részbeni végzése, a törvénynek rendelete meggyeszerete nem mindig, és mindenhol, egyenlően hajtattott végre. Szokott pontosságától, hivatalbeli szigorúságától pedig bizton reméljük,

„Zalamogyó” tárcája.

Párisi apróságok.

Kedd, 1882. szeptember 10.

Frodevaux alezredes temetése. — Péro Lachaise, Mont Martre, Mont Parnasse. — Pantheon sírboltjai. — Napoleon sírja. — A catacombák.

Hétfőn folyó hó 9-én volt alkalmam látni az első nagy temetést Párisban. Első nagy temetést, mert kisebb halottas meneteket láthatni eleget ily nagy városban. Így a legújabb kimutatás szerint szeptember 29-től október 5-ig 1018 ember halt meg; 77-el több mint a megelőző héten. De minthogy ily irányban 30 év alatt Páris kihalna, született helyébe 1178 gyermek. A holtan született 125 a halotti számban befoglaltatik. Nagy tehát a forgalom élők és holtakban és azért temetést és keresztelést eleget lát az ember, de oly szép temetés, mint a tegnapi, Thiers halála óta még nem volt Párisban. A boulevard Charonne-on nagy tűz ütött ki egy gyárban és az oda sietett sapeur-pompier-k alezredese Frodevaux a tűzben lelte gyászos halálát. Közrészvét kísérte a derék, mivel, tudományos és jobb sorsra méltó férfiút sirjába. A sapeur-pompier-k laktanyájának kapubejárata teljesen feketére volt bevonva, háromszínű zászlókkal gyönyörűen feldíszítve és annak közepén gyertyák között feküdt a holttest. Midőn az óra deket ütött, megindult a gyászmenet a szíveten levő boulevard de Palais-ból a tőle 800 méternyire levő ez alkalomból feketére bevont Notre Dame-ba, hol gyász mise tartaték, onnan pedig a test Mont Parnassera, Páris harmadik

temetőjébe vitették. A menetet egy század városi rendőr és két század sapeur-pompier nyitotta meg. Utána következett a republicanus gárda hatalmas zenekara, a mely a gyászkoesi előtt ment, melyet két fekete ló húzott, zászlókkal bevonva, rajta volt a megholtak sisakja és elégett blouzejának foszlányai. A holttestet a koci után a Charonnei pompier állomás azon katonái vitték, a kik az alezredessel együtt voltak, midőn meghalt. Ezt követte a megholtak fia és fivére. Azután jöttek a köztársasági élők küldötte, a kormány képviselői, továbbá számos küldöttség, notabilitások és végül borzasztó ember tömeg. A holttestet Notre Dameban beszenteltén, Mont Parnassera vitték.

Párisnak 22 temetője van. A leghíresebb a Péro Lachaise, utána jön Mont Martre és azután a most említett. A Péro Lachaise Páris, de talán az egész világ temetői között leghíresebb és legnagyobb. Észak Párisnak temetkezési helyül szolgál, azonban a ki akar, oda temetkezhetik és szokássá vált nagy embereknek földi maradványait Lachaise atya vendégszerető karjaiba helyezni. Igen, ő nagyon látogatott! Egy nap átlag 30—35 lakósa jön és innen van, hogy a 45 hektáryi terület már alig képes befogadni az ujonnan érkezőket, a miért is a szegényebb sorsú emberek, az az mindazok, kik meg nem váltattak, 50-enen ötvenen egy közös sírba tétetnek. A kik megváltatnak, vagy ideiglenes vagy örökös nyugalomra való helyet és engedélyt kapnak, ez utóbbiak azonban mesés árúak.

A Péro Lachaise egy jesusita pátértől, XIV. Lajos gyóntató atyjától vette nevét, ki itt nyári lakkal bírt. Innen be lehet látni egész Páris, illetőleg be lehetne látni, ha a felette levő gőz és füst engedné és ha e 10 [] mérföldnyi város egy hamar áttekinthető lenne. Így azonban négy kilométernél messzebb nem láthatni, abból is csak a paloták, Notre Dame massív épülete és a Pantheon méltóságos alakja látszik ki. Verőfényes nappal valahogy meglehet látni még a rokkantak egyháza-

nak bearanyozott kupoláját. A Péro Lachaisenek, mint temetőnek, keletkezése egyszerű. Régi időben valahány templom, anyvi, sőt még több temetője volt Párisnak. A hol templom, kápolna, kolostor volt, ott temető is keletkezett, a mint ez a bécsi Szent István templomnál volt és falvakon most is meg van. 1790-ben az alkotmányozó gyűlés megtiltta a holtaknak templomok, kápolnák, kolostorok és házak alá való temetését és elrendelte, hogy 4 központi temető legyen u. m. délen, északon, nyugaton és keleten. Három berendezett, a keleti nem; idővel szükségből ismét több is származott. Az északi temetőnek Mont Martre, a délnek Mont Parnasse, a nyugatnak Péro Lachaise a neve. Péro Lachaise egyike volt azon kevés jesusita atyáknak, a kit nem gyűlöltek, a mi onnan volt, mivel a közhit és Voltaire állítása szerint ő nem szerette volna rendbéli társait és magát a jesusita rendet, habár ő az volt. De a fama és Voltaire mindjárt megcáfolja magát és azt mondja: „Nemes gondolkozású ember volt, ki szerzett békében élni és másokat is abban hagyni.” A nép pedig, ki holmi 5 centimes házalók által hordoztatott iratokból ismerkedett meg a jesusitákkal, rá semmit sem mondhatott, e miatt az enciclopaedisták azt híresztelték, hogy ő nem volt és nem akart lenni „jesusita”, vérvén ez elnevezést valódi, továbbá tágabb és átvitt értelmében. „Békében élni és másokat is abban hagyni”, az örök béke, nyugalom és esendélet szavakba öntése és ennek emlékére a Péro Lachaisent, mely akkor lett nemzeti tulajdon, rendezték be a nyugati temetőt. Az északi temetőnek neve is mutatja, hogy már hajdan gyászos funkcióinak színhelye volt és minthogy ott ugyanis már temető és bencés kolostor volt, az északi temetőt ott rendezték be. E kettő tehát a legrégebb és ép azért legtöbb nevezetes embert magában foglaló temetője Párisnak. A harmadik nagy temető csak 1820-ban rendeztetett be és azt is csak szükség folytán, mint idő közben más 19-et.

Miksa

RSZEGEN

lt üveg és porcellán
gjutányosabb áron.

ak, továbbá arany- és
alamint olajfestmő-
ek nála részletfizetésre
hatók.

nagyérdemű közönséget,
la, Somogy, Veszprém,
olna megyék részére

anizsán

nökséget

ri utca I. szám, ó takaré-
t II. emelet.

ahivatal mellett.)

82.

„Gresham”

életbiztosító-társaság
gyarországi fiókja.

SÁMUEL

RSZEGEN

felszerelt

hangjegy-
odai szerek

edését,

omtatványok - és
nyü képek

á r á t

bb áron.

megjelenik
raktarom
yzeke.
árakkal.

és a humanizmus érdekében kérjük is a megye végzésének, a törvény rendeletének kéréssel lehetséges végrehajtását szíveskedjék eszközölni.

A társadalomra nem kevésbé káros és szennyítő, ugyanazért méltó és szennyfoltnak mondható az országban szerte szét barangoló, lehetne mondani vallási és más tekintetben is törvényen kívül álló csoportja a sátoros cigányoknak; de ezekről, úgy a társadalom egyéb parasztairól a jövő számban. —

Utcáink szabályozása.

Zala-Eggerszeg, 1882. okt. 27.

Ép négy hóval ezelőtt azaz június hó 27-én tartott városi képviselő testületi gyűlés elé lett terjesztve az ápril hó 29-iki képviselő testületi ülés határozatából kiküldött bizottság elaborátuma az utcák szabályozása, valamint a városi közmunka célszerű beosztása tárgyában.

Hogy a kiküldött bizottság helyesen fogta fel feladatát, kiküldetésében lelkiismeretes pontossággal járt el, figyelmet a legeszkélyebb hiányra is reá irányozta: azt legjobban felismerhetjük, ha az általa javaslatba hozott és 19. pontban elősorolt újításokat egész terjedelmükben közöljük:

1.) Hogy az utcákban az árkokban levő megromlott viznek lefolyása legyen: az úgynevezett vízslapatak a kis malomtól kezdve végig kitisztogatandó és medre kiárkolandó. —

2.) A cigány utcában Deutsch Manó és Schupfenhauer Frigyes háztelkek közt a vízlahid patak hidjáig vezető nyílt esatorna újra felárkolandó, padlókkal befedendő, hogy ezen köz közlekedésre alkalmas legyen. E végül a vízslapatakon átvezető itteni hid is kiszélesítendő. —

3.) Az új városban levő hid mivel keskeny, más részt meg túlságos magassága folytán a közlekedésre alkalmatlan: egy részét vezető és beboltzott átérész által helyettesítendő, továbbá az utca olyképp szabályozandó, hogy az árkok két oldalról, és pedig a Neumann-féle háztól lefelé, a Vöcköndy háztól felfelé az utca közepé hidjáig a fent érintett átérésznek vezetettének. Ami ezen utca felső részét illeti, a Szekeres Antal-féle ház sarkától a víz a kis temető utcai hid alatt vezetették át. Mivel azonban ezen vízfolyásnak esése nincs s így a víz legtöbbször ott megáll, sőt gyakran visszafoly: az alatti ide mellékelv vázlatrajz szerint téglából készített és beboltzott átérész építendő, mely által a kis temető utcai moesár és posványos vizeknek lecsapolása is eszközöltetnék. Továbbá ezen átérész létesítésével a nagy temető utcából jövő víz a kis temető utcai sáncokba, innen pedig az új városi közép hidon át a vízslapatakba lenne levezetendő.

4.) Az uri utcában Fischer Eliás által már 1879. évben megkezdett esatornázás a Szalmay József-féle házig, ahol a fősatorna aknája van, folytatandó s a Pásek József-féle házból kifolyó víz az utcán keresztül átérész által átvezetendő. Hogy az iskola és temető utcával szemközt levő kertek posványos vízei eltávolításának, az említett két utca közt tervezett új utca melőlőbb megnyitandó. —

5.) A major utcában levő sáncok mélyebbé kitisztogatandók és a sáncokra rakott fák eltávolítandók.

6.) A kert utca mindenkéltől gus-fenyő ággal feltöltendő és a Böröndy István-féle ház előtt felszedett hid, — mely miatt az utca járhatatlan, — újra részint csinálendő és pedig néhány öllel távolabb. —

7.) A körmenői utcából a Nagy Károly háza mellett elágazott névtelen utcában a magány esatorna kijavítandó, hogy így az említett ház udvarából kifolyó víz a két szomszédnak kárt ne okozzon.

8.) A nagy-esapó utca Boschán József és Schütz Sándor-féle házaktól kezdve végig kellő vízesés mellett kisáncolandó s a gödrök gus-fenyő ággal feltöltendők. —

E két első temetőben, de különösen a Pére Lachaise-ban vannak tehát földi maradványai az egykor hatalmas és nagy embereknek. A kik egykor gyűlölte és szerette voltak, gyűlölték vagy szerették egymást, mind egymás mellett fekszenek és megszüntek gyarló emberi tulajdonságok tápláló lenni. Egy temető magában véve mindig tisztelgetéltető, sőt féltetes. A halottakat tisztelni szoktuk, tisztelik őket Párisban is. Csak meg kell nézni a számokra épített nagyszerű temetőt, mely olyan, mint egy erdőbe helyezett antique város. Azon kívül ha az utcán elvonul egy temetés, mindenki, a ki csak arra megy, levezi kalapját. Nem csak magányos, de közszolgálatot tevő ember is többé kevésbé megteszi ezt. A Pére Lachaise impozáns és első tekintetre bámulatos, mintha az ember egy palota udvarába menne. Párisnak majdnem legmagasabb helyén fekszik, magas fallal van bekerítve. Minél jobban bele megy az ember a temetőbe, a talaj annál jobban emelkedik, a kápolnáknál mindenünnen emelkedve eléri a legmagasabb pontot. Miért is a falon túl magaslik és mint egy vár, úgy néz ki. Egy nagy kapu vezet be, mely a szent írásból vett különféle alkalmi mondásokkal van tele írva, különféle díszítések között. Azonkívül olvasható még a köztársaság három jelszava: „Liberté — Egalité — Fraternité,” mely egész az unalomig mindenütt olvasható minden templom, iskolán, középületen, hirdetésen, állam által kiadott könyveken, esomagokon, itéleteken. Maga a temető pedig, mint mondánk, egy nagyszerű városához hasonlít, melynek házai erdőbe virágok közé, fák alá vannak építve. A fák szomorúan lehajló ágai, a virágok természetes koszorú között vannak a kápolnák, mauzóleumok, szobrok, lobrok változatos nagyságban, alakban és kiterjedésben, köből és márványból. Az egész temető utcák szerint van rendezve és minden sirra utca és szám szerint rá lehet menni. Mert valóban ezen utak utcákat képeznek, a mint oldalakon felemelkednek e szép em-

9.) A kis-esapó utcában a Braunstein-féle házból jövő mellék esatorna behányandó s a sáncok mélyebbé kitisztogatandó s ezáltal az álló víz leeresztetik.

10.) A vármelléki utcában az árkokat részint újra kell ásítani, részint kitisztogatni. Együttal az itt 1879. évben nyitott új utcán új sánc nyitandó és ott, hol a hidak és ereszek magasán kiállanak, gus-fenyővel és földdel feltöltendő. Végül a vármelléki téren lerakott épület fa úgy közlekedési, mint tüzendőri tekintetből eltávolítandó.

11.) A templom aljai utcában Házás Sándor udvarán átvezető árkok, valamint Krosetz János ház előtti kert környéke is szabályozandó, kitisztogatandó s az állott víz leeresztésére alkalmasá teendő. Továbbá Czechtinskyné háza udvarán betemetett árok a víz levezetése végett újból megnyitandó.

12.) A templom mögötti téren a sánc kitisztogatandó s a kútól kezdve a házak mellett begyepesedett oldal befásítandó.

13.) A pap-kert alatt levő moesár sáncolás által levezetendő, Sanits Mihály háza előtt pedig átérész állítandó.

14.) A két rózsá utca rendezendő, a víz lefolyásának medence hagyandó, Rosenberger Sándor és Fischer László házaikból a viznek kieresztése betiltandó.

15.) A Deák Ferenc sétány alatti utcában Dr. Gráner Mihály és Rosenthal Ignác-féle házak átellenében levő rozzant hid eltávolítandó és helyébe szélesebb részű hid állítandó; továbbá a Hérics-féle (jelenleg takarékpénztáré) ház előtti magas part, tekintettel arra, hogy téli fagyások alkalmával járhatatlan, vízömleseknel pedig a Tretter-féle házat rongálja, lejjebb ásandó és az utcával egyenes színvonalba hozandó, minthogy arra több városi képviselő gyűlési határozat is lett hozva.

16.) A esácsi utcában Sipos János háza előtti nagy mennyiségű épületfa eltávolítandó, az árok kitisztogatandó.

17.) A pap utca feltöltendő, az árkok kitisztogatandók.

18.) A telek utcában a Hetényi Ferenc-féle ház előtt betöltött sánc megnyitandó és tisztogatandó. A háztulajdonosok kötelezendők, hogy a vizet ne az utcára, hanem az arra szolgáló vízvezetékbe bocsássák, valamint Szigethy Antal udvarán át vezetett sánc késedelem nélkül kitisztogatandó. — Végre

19.) Minthogy a régi utcai felírások hiányosak, sőt a városnak több oly utcája is van, melyek elcsinenek nevezve, a bizottság véleményezi, hogy nemcsak a főutak, hanem a legkisebb mellék utcák is névvel látassanak el s az utcák neveit feltüntető táblák alkalmaztassanak.

A felsorolt munkálatok kellő keresztül vitelére szükséges munkaerő Martinkovics Lajos utbiztos által a // alatti mellékelv összeállítási tervszerint lenne keresztül vihető s az 1871. évi XVIII. t. c. 8. fejezet 122 §-a értelmében elrendelni javasoltatik.

A képviselő testület áthatva azon tudattal, hogy a felsorolt hiányok orvoslását mind egészségügyi szempontból, mind a köztisztaság tekintete a város jól felfogott érdeke hangosan követeli, a benyújtott s fentebb elősorolt tervre nézve a következő határozatot hozta:

A kiküldött bizottság jelentésében elősorolt hiányok pótlása- és helyreállítására szolgáló javaslatok egész terjedelmében elfogadottan, városbó úr utasítottik, hogy a leghatározottabban teendőket azonnal foganatosítsa: ami pedig a javaslatba hozott esatornázás folytatását illeti, a képviselő testület által hozott és a megye főrendiháza bizottsága által jóváhagyott végzésben körülírtak szerinti keresztül vitelével alként bízik meg, hogy a szükséges anyagokat, érve téglát és fát, a város részéről ingyen szolgáltatassa ki, a munkabér pedig az illető tulajdonosok által lesz megtérítendő.

A képviselő testületnek kétségkívül a város jól felfogott érdeke lebegett szeme előtt, midőn mind a város tisztasága, mind a közegészségügy érdekében a kiküldött bizottság által beadott javaslatot egész terjedelmében magáévá tette.

lékkövek. Magasabbak lévén, mint az ember és sürűn lévén építve, az egész temetőt áttekinteni nem engedik. Azt be kell járni egészen, ha ismerni akarja az ember, a mire 6—7 óra szükséges. Itt porladnak Franciaország egykor hatalmas, eszes és gazdag embereinek hamvai, azon emberek földi maradványai, kiknek szelleme által befolyásolt erő és energia megváltoztató a világ nézetét és szokásokat, befolyásolta a történelmet. Ez emberek felszabadított magokat, helyette leigázták és hatalmak alá hajtatták az elemeket, szolgáljukká tevők a tudományt, természetet és mind ennek koronájul költőket támasztottak maguk közül, kik megénekelték az emberi szellemet akkor, midőn bizonyosan nem gondolták, hogy egykor ide kerülnek. A temető méltó lakóshoz, mert valóban soha sem hittem, hogy ily gyász helyet, hova természetesen fény és pompa és csillogás nem való, hol egyszerűségnek kell uralkodni, hogy az ily helyet ilyen széppé lehessen tenni. Ha úgy visszintesen nézhetne az ember, nem hinné, hogy e fák alatt sírok vannak. Legnagyobb részt természetesen keresztények vannak benne, továbbá zsidók saját kívánságukra elkülönített helyen, azonkívül a mohamedánok is különös fallal bekerített hozzáférhetlen temetővel bírnak. A két első megnevezet. Természetesen mindkettő egyenlően tiszta, méltóságos és meglepő, mert akár keresztények, akár zsidók, akár pogányok legyünk, a holtakat tiszteljük; mert két dolog van, a miben szegény és gazdag, okos és bolond, istenfélő és gazember, óhitű, újhitű keresztény, nem keresztény megegyez, két kérdésre bizonyos határig mindenki megfelelhet saját álláspontja, hite és felfogása szerint: unde et quo? Születünk és megfogunk halni: Omnes eodem cogimur omnium Versatur urna serius otius Sors exitura et nos in aeternum Exilium impositurae cymbae. Horatius Carm. Liber III. Od. 3. verset olvasám egy sírkövön nem sokára, a

Sajnos azonban, hogy nálunk az üdvös és célirányos határozatokat meghozzák s nyomban sokszor lekesülésünknek az intéző körök irányában kifejezést is szoktunk adni: azonban a határozat foganatosítása gyakran elodáztatik. — Így vagyunk jelen képviselő testületi határozattal is. Négy hó mult el azóta, anélkül, hogy ez ügyben legkevésbé is történt volna.

Valóban óhajtánók tudni, mikor lesz ezen határozat foganatosítva, vagy ennek is az a fatuma, hogy csak a papíron figurál?! —

Arany János emlékünnepele Bécében.

— Eredeti tudósítás —

Bécs, 1882. nov. 1.

Tegnap este a „Bécsi magyar önképző, társalgó és segély-egylet” egyleti helyiségében tartottuk meg a reánk nézve gyászos ünnepélyt. Csak rövid idővel ezelőtt voltunk együtt, — okt. 15-én, — hogy nagynevű Petőfi Sándorunk szobrának leleplezési napján mi is le-
rűk a kegyelet adóját. Mily jó kedvben voltunk akkor, és most mily lehangoltság uralkodott!

Aki mindkét estélyen jelen volt, csak az vehette észre a valóban feltűnő ellentétet! Akkor dicsőítettük Petőfi nevét, feltüntettük, mint hazánk prófétáját; — lelkesültünk. Tegnap: gyász volt sebzett szívünkben, mert hazánk legnagyobb költőinek egyike megszünt élni, a laut hurja megszokadt, az ajk elnémult, a kéz megmerevült. . . .

Heksch Sándor Ferenc elnök, megnyitotta az estélyt, üdvözölte a jelenlevő tagokat, a bécsi magyar akadémia kör küldöttségét és Nyitrai Emilt, mint a new yorki magyar egylet képviselőjét, — ki hosszú távollét után haza megy látogatóba s jelenleg Bécében tartózkodik.

Elnök rövid, de magvas szavakkal esetele a mai estély célját; azután felhívta Tábori Róbert anárt és hírlapírót, hogy Arany János emlékére tartsa meg az előadást.

Tábori meleg szavakkal emlékezett meg nagy költőnkéről; megkapó vonásokkal esetele azon kipótlatlan vesztéséget, mely gyászos elhunytával hazánkat érte. Az életrajzi adatokat, — mint melyek e lapok hasábján tüzetesen ismertette valának, — mellőzve, a hallgató közönség figyelmét teljesen lebilincselő emlékbeszéd bevezető részét közöljük szóról szóra:

„Csillag hullott le az égről, — mondja előadó — a legnagyobb magyar költő megszünt lenni!”

A század szemekönybe borult vesztésünk felett. Nemzedék után nemzedék enyészik el, az emberiség fáján a tavasz kivirulást felváltja majd a tél hervadása és a télre ismét bekövetkezik a tavasz, de a mi fájdalomunknak nem lesz enyhülése, a mi sebünknek nem lesz gyógyulása.

A haza geniúza megfordította világító fákláját. Zokogva repked bércen, rónán túl. Erdők sűrűjében, folyamok mentében viszhangzik jajszava

„Nincs a teremtésben vesztés, csak én Nincs árva más, csak az én gyermekem.”

A hon árva maradt gyermeke, a magyar költészet, gyászba öltözött. Fátvul borítja a laut jobbjában, ronesoltan csüng le az elszakadt húr, eltörve az édesdeden zengő koboz. Az aurea actas, az arany kor legnagyobb képviselője meghalt.

És eljön a vaskorszak. Eldurval az érzés; nincs többé, ki szelidségre tanítsa az erkölcsöt. A lelkesülés megtört szárnyal zuhan alá; nincs többé, ki ihletet kölcsönözne rőptének. A honszeretet órangyala hallgat; nincs többé, ki büvös dalt adna ajkára. A magyar humor bánatkarjába dől; nincs többé, ki vigságra hangolja a kedély hurjait!

Meghalt Arany János, meghalt a magyar nemzet legnagyobb költője!

mint beléptem e esendes helyre. Többé kevésbé kiszívne vagy egyszerűsítve már a régiak hitték a lélek halhatatlanságát. A régi aegyptomiak azt hitték, hogy a léleknek csak akkor lesz jó dolga, csak akkor éri el a fölbolagságot, ha a földön hátra hagyott test épségben marad. Azért holtjaikat bebalzsamozták és készítették a mumiákat — nekünk, hogy tudományos célokra felhasználjuk, rá sem gondolva, hogy e száraz tárgyban valaha lélek lakozott. Mi azt mondjuk, hogy a mint a lélek elszáll, elporlik a test és vegyi elemek maradnak, semmit sem ér. Ebből kiindulva a régi rómaiak példájára némelyek egészségi szempontból is a holttestek elégetését tartják behozandónak. A temetkezési mód tehát nem egyenlő, de az ok, a mi miatt az törtéünk és a miért mi a halottak iránt tisztelettel viseltetünk, az mindig ugyanaz. A St. denisi királyi sírboltba helyezett testek oly alkatrészekből állanak, mint fossa communiákban levő esontok és egymás mellé téve két esontvázat, a királyét a koldusétól nem lehet megkülönböztetni. Karthago népéből és Babylon kineséből, az apostolok esudáiból és tetteiből nagy emberekről a mi fennmaradt az az emlék. És mi soha sem a testért, hanem a testben lakozott lélek és élet emlékeért tiszteljük a holtakat, a kegyelet azért építé e várost a holtaknak. Marathon mezejére ép úgy illett az emlékkő, habár nem temettek volna is oda az elesett hősök, mint illik az Széchenyünk avagy Deákunk holtteste föl. St. denisi királyi sírboltból a forradalom hősei sok holttestet kihánytak, az emlékkövet ott hagyták, Voltaire hamvait a Panthéonból ismeretlen parancsra ismeretlen kezek a cloakákba hányták, 5 év mulva jötték rá, de azért még is oly benyomásokon tón az őt tisztelőre az ott maradt koporsó, mintha ő benn lenne. Mert mindez törtéünk „Memoriae maiorum!”

(Folyt. következik.)

rettük
már az
képét
érezük
vünk
dobogn
süni a
ragyog
érzeke
tanítsa
hangzo
lan új
aggor
elszeli,
idegen
ugyana
egész
odább,
S
az énel
ének.
nemul
a fil,
B
ezelőtt,
áldoztu
geniusz
dalma
A
hozzám
szívünk
a fájd
M
nincs t
zést lá
E
buzdító
árja ne
kiestek
részesül
sítő har
C
tészet
H
lágitott
szeretet
K
testét v
kiknek
zik. M
kénysze
buzdító
nekkel
E
ama est
mihelye
Romána
a nagy
hogy:
fenséges
téből. S
lángoló
gyar kö
kül mar
Az
lelkünk
T
lassuk l
megláss
lom éle
maszt n
Ez
ragyogó
ban meg
szenved
tengerb
Ta
ne vakt
gyogásn
nyörköd
E
nos élet
ben fog
böl isme
sából m
„En”-jét
Sg
leány”
ahogy N
bárdok
elnök u
halottól
zel az ü
Hel
Ha
oly kevé
a gyász
az embe
a tájat;
vesemé
rető szív
balmozta
sűrű fűs
kiserített
den ker
véget a
lett újbó

adunk az üdvös és célirányos s nyomban sokszor lelki irányában kifejezést is ábrázol fogantatásának gyakorta jelen képviselő testületi múlt el azóta, anélkül, hogy történt volna. — Aki, mikor lesz ezen határokat is az a fatuma, hogy

Ünnepély

Bécs, 1882. nov. 1.

magyar önképző-társalogségében tartottunk meg a 15-én, — hogy nagyvívű leplezési napján mi is le- jó kedvben voltunk ak-

aralkodott! — en volt, csak az vehette tette! Akkor dicsőítettük hazánk prófétáját; — volt sebzett szívünkben, tömök egyike megszűnt

lt, az ajk elnémult, a hők, megnyitotta az es- agokat, a bécsi magyar Nyitrai Emilt, mint a iselőjét, — ki hosszú tá- tóba s jelenleg Bécsben

szavakkal ecsegette a mai Tábort Róbert unáért és emlékére tartsa meg az

emlékezett meg nagy al esetlete azon kipótol- os elhunytával hazánkat mint melyek e lapok valának, — mellözve, a jésen lebilineselő emlé- szóról szóra:

— mondja előadó — szűnt lemi! — arult veszteségünk felett. — szük el, az emberiség a tavasz, de a mi fájdalom sebünknek nem lesz

litotta világító fáklyáját, a tul. Erdők sűrűjében, a jászava oszte, csak én az én gyermekem. — meke, a magyar költő- ritja a lantot jobbában, lt hír, előrve az édes- etas, az arany kor leg-

ldarvul az érzés; nines erkölcsös. A lelkesítés nines többé. Ki illetet etet őrangyala hallgat; ajkára. A magyar hu- többé, ki vigságra han-

nehadt a magyar nem- Többé kevésbbé kiszí- régiek hitték a lélek niak azt hitték, hogy a a, csak akkor éri el a hagytott test épségben mozták és készítették a nyános előokra felhasz- száraz tárgyban valaha hogy a mint a lélek lemek maradnak, sem- gi rómaiak példájára is a holttestek elégeté- tkezési mód tehát nem az történi és a miért eseltünk, az mindig boltha helyezett testek fossa communiában éve két esontvázat, a megkülönböztetni. Kar- ből, az apostolok esu- gól a mi fennmaradt testért, hanem a test- ért tiszteljük a holla- ost a holtaknak. Ma- endlékkő, habár nem t hősök, mint illik az teste filé. St. denisi ősei sok holttestet kí- k, Voltaire hamvait a ismeretlen kezek a tek rá, de azért még ztelőre az ott maradt Mert mindez történi

ik.)

ak.)

ak.)

ak.)

Csak akkor tudtuk meg igazán, mennyire szerettük őt, midőn eljutott hozzánk halálának híre, mikor már az emlékezet kincséből kellett nagy életének képet apró vonásokban egybegyűjteni. Csak akkor éreztük egész valóságában, mennyire forrt egybe szívünk minden érzetével, midőn már az ő szíve megszűnt dobogni. Az a nagy szív, mely egyszerre tudott lelkesülni a haza multjairól, meg a jelen rideg prózaiságát ragyogó képzetének aranyzálaival körülzárni és még érzelme marad az iránt is, hogy a jövő nemzedéket megtanítsa az igazi honszerethez.

Ha megszólalt a nagy jó, lelkes szózatától visszhangzott a három bérű haza. Leste az ígét tapasztalatlan ifjuság, tettűs ifjukor és ősz fürtökben diszelgő aggkor. A folyam, mely a magyar földet a külföldtől elszeli, mohón fogadta szavát, ringó hullámhátán elvitte idegen földre, hol csak szétszórván lakik a magyar. És ugyanazon folyam meghallotta azon jajszt, mely az egész nemzet szívéből fakadt, zokogás hangján regélté odább, míg eljött hozzánk is: a külföld magyarjaihoz.

Szomorú rege! „Száll a madár ágról ágra, száll az ének szájról szájrú.” Kétségbejött dal, szívetfacsaró ének. Könybe borul a szem, mely írásban olvassa, elnémul az ajak, mely élő szóval adja tovább, elsiketül a fül, mely meghallotta.

Ismét egybegyűltünk, mint csak kevés nappal ezelt. Akkor . . . akkor büszkeségtől ragyogó arcok áldoztak az emlékezet oltárán, egy már rég elszállt géniuszak. Mert még nagyon új a seb, semhogy fájdalom meg ne ölté a büszkeséget.

A könnyű röptű öröm csak egy hirnököt küldött hozzánk. Petőfi ünnepnapján csak egy érzés ujjongott szívünkben. Ma ezer fájdalom hasítja azt és a mi tetézi a fájdalmat: az elhagyottság érzete.

Mert aki nekünk hírt küldött a hazáról, a költő, nines többé; a mi keblünkben a homal való együtt érzést lángra költötte, a bővös lant, eltörve a halál kezétől.

És nekünk nagyobb szükségünk van a nagy költő buzdító szavára, mint az otthon élőknek! A hazai élet írja nem sodorja magával a külföldön élő magyarokat; kiestek az üstökös, a homi gyarapodás, pályájától, nem részesülnek a homi nyelv és környezet acélozó, idegerősítő harmathullásában.

Csak néha jut ide egy eltévedt sugara a homi költészetnek, csak ritkán lett mienk az elpattant szikra.

Hogy ápoljuk, hogy melegedünk rajta, hogy világitott be szívünkbe, hogy gyújtotta új életre a honszeretet tiszta lángját!

Könyű nekik a csábnak ellentállani, kiknek testét vélt pajzsaként veszi körül az otthon levegője, kiknek lelke a hazai nyelv fényes köpenyével takarózik. Mi a külföldön, csak a csábót halljuk, csak a kényszer látjuk. És ha nem szólva néha a jó hangja buzdítólag, lelkesítőleg, el kellene buknunk az idegekkel folytatott harcban.

És most megszólal a latinszéli folyam berekjében ama csodás hang, mely a tarzusi hajóst intette, hogy mihelyest elér az Aigospotamosz torkolatához, adja tudtára Romának, adja tudtára nagy Görögországnak: „Meghalt a nagy Pán.” Értésünkre adja nekünk is a csodás hang, hogy: „Sohasem szól többé hozzád a honszeretet oly fenséges hangon, mint szóltott Arany János költészetéből. Sohasem int kintásra, buzdít honszeretetre oly lángoló szóval, mint intett, buzdított a legnagyobb magyar költő lantjáról. Meghalt a nagy Pán, támasz nélkül maradt a külföldön bolyongó honszeretet.”

Azért is kettős a mi gyászunk, kétszeresen vérzik lelkünk sebe!

Tükört a mi fájdalomunknak, hogy kétszeresen lássuk könyborította arcát! Tükört az érzésnek, hogy meglássa magát és megörökljön a szívben. Ezen fájdalom édes tetsvére a honszeretnek; ha azt ápoljuk, támaszt nyújtottunk a haza iránti hűségnek!

Ezen tükör Arany János élete. Tiszta a felszíne, ragyogó a belseje. Egyszerre pillanthatod át és nyomban meglátod a fenséges alakot, mint áll még tisztán a szenvedés hánytorgó tengerében, mint gyűjti magából a tengerből a költészet nemes gyöngyét — nemzete számára.

Tanulj meg előbb a napba nézni, oh magyar! El ne vakulj a sugarak ragyogásától, ha e tündöklő ragyogásnak melyére akarnál hatni, gyöngyeiben gyönyörködni!

Előadó ezután terjedelmesen ismertette Arany János életrajzát, amit a hallgató közönség annál szívesebben fogadott; mert voltak sokan, kik Aranyt csak hírből ismerték, míg Tábort szabatos és talpraesett előadásból mindenki megismerhette a boldogult nagy költő „En”-jét.

Szalitzer Gyula elszavalt Aranynek „Az egri leány” című balladáját ép oly köztetséget kelt, mint ahogy Nostroviczky Ferenc a nagy költő „A walesi bárdok” című költeményét szavaltá el. Végre Hekech elnök meleg érzelmű szavakkal emlékezett meg a nagy halotról. Beszéde a várt hatást nem tévesztette el. Ezzel az ünnepély hivatalos jellege véget ért. —

Szommer Sándor.

Helyi, megyei és vegyes hírek.

Halottak napja. Ez azon nap, melyen az élőkől oly kevésbe látogatott hely: a temető megnépesül; mert a gyászba borult szeretet, az emlékező hála ide csalja az embereket. Tiszta, verőfényes őszi nap uralta az idén a tájat; már délután hullámozott a nép felkeresni kedveseinek sírját, kik ott hosszú álmuakat alusszák. A szerető szív koszorút helyezett a sírra és virágok özönével halmozta azt el. — Este tündökölt a lámpák fénye, sűrű füstgomoly szállt a sirokon meggyújtott fáklyákból, kísérteties fényt árasztva szerte-szét, a távol röpke ködön keresztül tört a méla hold. — A késő est vetett véget a kegyeletes esekelménynek s lassanként kihaltá lett újból a gyászhely. —

Az új szombathelyi püspök Hidassy Kornél ömeltősága talán Zala-Egerszeggel váltotta az első szót a távirón, midőn minap városunk bírójához küldött válaszában megköszönte azt a kitüntető figyelmet, melyben őt a város kiváltságait, és a városi tanács hozzá küldött üdvözlése által részesítették. — Ömeltősága ugyanis következő táviratot küldött Miszory Ignác városbíró urhoz: „Fogadjátok tettei és kérem tolmácsolja is a nemes városnak halás köszönetemet szíves jó indulatáért. Nemesak örömmre, de buzdításomra is szolgál a nemes város szívvelsége. A jó Isten áldja meg a város összes lakosságát. Szíves üdvözléssel Hidassy püspök.”

Képviselő testületi ülés. Zala-Egerszeg mezőváros képviselő testületének október hó 31-én tartott ülésén mind mekelőtt városbíró úr felolvassa azon táviratot, (1. főt) melyet Hidassy Kornél szombathelyi püspök ömeltősága a városi tanács üdvözlő táviratára küldött, melyet a jelenvolt képviselők lelkesült örömmel vettek tudomásul s egyuttal a város tanácsnak ezen ügybeni eljárását helyeselték. — A polgári-iskola mellett felállítandó asztalos ipartanműhely számára megvett ház vásárlása ellen a törvény követelte harminc nap lefolyása alatt felszólamlás nem történvén, az adás-vevési szerződés jóváhagyás végett a t. megyei hatósághoz beterjesztetni határozottak. — A vételár a város tőkepénzéből fődözöttik. — Olvasatik az újkórház építése végett kiküldött megvétel- ság jelentése, melyben az építéshez szükségelt téglanyagon kívül még 1700 forint kér megszavaztatni. — A képviselő testület ezen összeget úgy szavazza meg, hogy azt a város részéről adandó tégl- és eserépszindely árba fogja betudni. Ezen ügyvel kapcsolatban az újkórház építése ügyében kiküldött bizottság megbízott a megvétel a kórház építése költségeinek fedezésére átemendett megyei faskert eladásával. — Kovács Károly ügyvéd úrnak többek nevében beadott kérvénye, hogy a es. és kir. katonaságnak városunkba leendő visszahelyezése végett a es. és kir. katonai parancsnokság megkeresessék, érdemleges tárgyalás végett a jövő képviselő testületi ülésre halasztatott. —

A helybeli kereskedők a kereskedői testület alakítása érdekében október hó 28-án tartották ülésüket az Arany Bányás vendéglő 6 sz. a. termében. A jelenvoltak Mayer Jakabot korelnöknek, Rosenthal Gyulát pedig korjegyzőnek választották. A megjelöltek mindegyike át vala hatva egy kereskedelmi testület felállításának fontosságától s azon előnyök által, melyek részint közvetlenül, részint közvetve a társulat által annak tagjaira hárómlanak. Boschán Emil, Breisach Samuel, Fangler Mihály, Fisher László, Fischer Miksa és Horváth Miklós urakból álló bizottság küldetett ki avégből, hogy egyes kereskedői testületekkel érintkezésbe lépve, onnan az alapszabályokat szerezzék meg s ezen alapszabályokat az itteni viszonyoknak megfelelőleg átalakítsák, melynek megtörténtével egy új gyűlést hívjanak egybe, mikor a testület megalakítása kimondatnék s a tisztikar megválasztása eszközöltetnék. Egyuttal a kereskedői tanoncok számára egy vasárnapi kereskedelmi iskola felállítását elvben elfogadtak, azonban annak végleges szervezése a társulat megalakulásáig elhalasztották.

A Zala-Egerszegen alakuló korcsolya-egylet saját javára f. 1882. évi november hó 18-án Z-Egerszegen az „Arany Bányás” szálló termében táncal egybekötött séta-hangversenyt rendez. Kezdeté esti 7 órakor. Belépti díj 1 frt. A hölgyek kértnek, hogy a lehető legegyszerűbb öltözékben jelenjenek meg. —

Tüzoltó-egyleti ügy. A keszthelyi önk. tüzoltó-egylet működő tagjai folyó évi okt. hó 15-én és 29-én Vértessy Iván úr az egylet buzgó és tapintatos elnöke által közgyűlésre hívtattak egybe, hogy a lemondás folytán üresedésbe jött főparancsnoki s egyéb időközben szintén lemondás folytán megürült tisztú állomások betöltését fogantatásák. Mindkét alkalommal két párt állt egymással szemközt. Az egyik párt Garay Sándor az egylet pártoló tagját, a másik pedig Pöltz Pál egyleti titkárát és segédtitkárát léptette fel. Az első alkalommal Pöltz Pál 6 szótöbbséggel pártja harsány előjense mellett az egylet főparancsnokává megválasztották, ki azonban, miután az ellenpártiak több oldalú sértő s a tisztelességgel épen össze nem férő kifejezéseit visszautasította s a nagy többségnek benne helyezett bizalmát megköszönte, a főparancsnoki tisztségről leköszönt. Az újabb választás alkalmával a két párt ismét szemben állt egymással. E két hét lefolyása alatt erősen folyt a korteskedés. Ez alkalommal Garay Sándor nyert 4 szótöbbséget. Az ellenpárt a választást kifogásolta és semmisségi panaszt jelentett meg, miután a megválasztott az egyletet csak pártolótárgya volt, s így az egyleti alapszabályok 11-ik §-ában körülírt közzel nem bír. A választás tehát megsemmisítettett s az új választás a jövő évi március hóban tartandó évi rendező közgyűlésig elnapotlatott. Szivattyús-osztályparancsnokká Stüder Kálmán, szertárnokká pedig Stegmüller Károly választottak meg. S most azon ígéretek zárjuk be a jelen sorokat, hogy e tárgyra, úgy az ezen ügyben a nyilvánosság előtt történt felszólalásokra is visszatérünk. Balatonpart.

Az állami posta Keszthelyen f. hó 1-én nyílt meg. A kezelő tisztikar tagjai Müller Edé főnök, Szervisz Béla, Linter Pál és Vajda László postatisztek. —

Vasúti baleset. A déli vasút keszthelyi állomásánál a mult szerdán egy vonatvezetőnek a váltó elfordítása alkalmával egy tehervonat mindkét lábászárát ketté vágta. —

Táncmulatság. Nagy-Kanizsán folyó hó 11-én a „Szarvas” vendéglő disztermében zártkörű táncmulatság tartatik. Kezdeté 8 1/2 órakor. A rendezőség következő urakból áll: Dr. Arvay István, Baboss László, Hencz Antal, Kiss István, Lengyel Lajos, Oroszváry Gyula, Dr. Steinbach József, Dr. Szekeres József, Tóttóssy Béla, Dr. Tuboly Gyula, Ursziny Pál, Weber Károly. — A meghívó egyuttal belépti jegyül szolgál s a hölgyek fölkeretnek, hogy egyszerű öltözékben jelenjenek meg.

Ez is ritkaság. Boldogasszonyfán egy gyermek született, kinek születésekor két fogó volt; a gyermek már három hónapos és jó egészségnek örvend. —

A zalamegyei ált. tanító testület járáskörei őszi közgyűlésüket a következő sorrendben tartják: az alsó-lendvai járáskör Alsó-Lendván, a zala-egerszegi Zala-Egerszegen, mindkettő november 9-én; a nagykanizsai járáskör Nagy-Kanizsán, a sümeghi járáskör Sümeghen, mindkettő november hó 18-án. —

Áthelyezések. A soproni m. kir. pénzügyigazgató-sága ifj. Horváth József nagykanizsai III. oszt. adóellenőrt Kis-Martonba, Szita Gyula alsó-lendvai III. oszt. ellenőrt Nagy-Kanizsára, Collognath Ferenc III. oszt. adóellenőrt hasonló minőségben Letenyéről Alsó-Lendvára helyezte át. —

Kinevezés. Főispán úr ömeltősága egy eltávozás folytán üresedésbe jött árszazéki díjnoki állomásra Nagy Antal segédkönyvelőaszt, ennek helyére pedig Juhász Gyulát nevezte ki. —

Roszló pénz el nem vesz. Elegetéredett gonosz fiú az még most is, kinek — mint lapunk említette — a hamis kártya játékban már egyszer benn törtött a kése, mert folyó hó 2-án megint egy falusi embernek addig magyarázta az igazságot, míg ez pénzt kendőjéből ki nem bontogatta; és bizonyosan játékba elegyedik vele, ha véletlenül el nem rezzentik a jó madarat, ki az első feddő szóra — mint ez már a roszló lelkesmeretnek természetben fekszik — futásnak eredt. —

Véletlen szerencsétlenség. Folyó évi október hó 28-án Hodits József keszthelyi lakos 10 éves fiát, a keszthelyi murvás gödörnek a sok esőzés miatt előre nem láthatólag elvált partja, épen midőn ott egy véka anyagot ássott, munkaközben agyonütötte. —

Hirtelen halál. Folyó évi október hó 28-án dél előtt 1/10 órakor ifjú Horváth György bécsi lakos földműves rögtön halállal kimult. — A teljesített orvos rendőri vizsgálatból kitűnt, miszerint a halál oka belső nagyobb agy vérömlény volt. —

Öngyilkosság. Hirschler Mihály nagy-récei sakter f. é. okt. hó 26-án d. e. 11 órakor a padláson magát felakasztotta. Az orvos rendőri vizsgálat ugyan az nap teljesített, kitűnt, miszerint a nevezett egyén iszákos lévén, f. évi okt. hó 25-én is felettebb ittas állapotban este a ház padlására felment aludni, hol is másnap felakasztva találtatott. —

Örült. Pintér János zala-egerszegi földműves Lajos nevű fia f. okt. hó 10-én megőrült. —

Árviz. Folyó évi október hó 31-én reggel 1/3 órakor a borzasztó árvíz és vihar folytán a Dráva a töltéseket Pucsinánál elszakította; a rögtön teljesített védtétekezések azonban a bekövetkező veszélyt, mely főképen Csáktornya és Nedelicz községeket fenyegette, megszüntették. —

Tüzoltói tisztújítás. Nagy-Kanizsán a tüzoltó-egylet f. hó 1-én tartotta tisztújító gyűlését. Főparancsnokká Hencz Antal, csapatparancsnokká Sallér Lajos, segéd-tisztú Rothmán Béla urak választottak meg. —

A vetések állása megyénkben. A földművelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium állandó gazdasági tudósítótól beérkezett jelentések alapján: A sümegi járásban a korai vetések túlságos bujnak; a legkésőbbi vetések is kikelték és szépek; az egerszegi és sümegi járáskör kivételével az őszi vetés még befejezetlen; a túlságos sok eső következtében s az idő előrehaladottságánál fogva sok föld vetetlen maradt; a lendvai és letenyői járáskörben a befejezett szüret mennyiségre jó közép, minőségére roszt termést adott; a perlaki, csáktornyai, alsó-lendvai és kanizsai járáskörben a szüret minden tekintetben roszt eredményű volt. —

Megeyi rövid hírek. Gulyás Gizella k. a., a bécsi conservatorium tehetséges növendéke Nagy-Kanizsán f. hó 12-én a Szarvas szálloda nagytermében hangversenyt rendez. — A keszthely városi közegészségügyi bizottság okt. hó 20-án tartott ülésének főtárgyát egy közbiztonsági felállítás, valamint az utcák csatornázása képezte. — A keszthelyi m. kir. gazdasági intézet hallgatói e hóban jótékony célú hangversenyt rendeznek és pedig fele részben a Deák F. könyvtár, fele részben pedig a segélyegylet gyarapítására. — Prostosis Márton f.-szidi lakos Kozma János barátjával orv.-vadászatra készült, Prostosis puskája véletlenül elűlt s barátját homlokán találva, az azonnal meghalt. — A nagykanizsai izr. hitközség érdemében megöszült német-ajku rabbinusát nyugdíjazta, hogy mielőbb a magyar nyelvben teljesen jártas rabbinust választthasson. —

Zala-Egerszegen október hóban elhaltak: 1-én Sturm Juli 60 éves özvegy méh izsamban, 4-én Fissel Mátyás két napos gyermek gyengeségben, 5-én Gyalóka László 48 éves kolompárterest öngyilkosság által, 10-én Horváth Katalin 70 éves özvegy tüdőgyümökörben, 12-én Boszkovitz Káldi 3 hetes gyermek nehézkörben, és Németh Teréz 7 hetes gyermek sorvadásban, 13-án Németh Ferenc 58 éves hentes hagyományban, 14-én Göntz Antal fél éves gyermek gyomorgöresben, 17-én Kozáry Anna 37 éves tüdővízenyőben, 18-án Kubász Irna 7 napos gyermek állgöresben, 19-én Szakonyi Bálint 32 éves fiúvaros dermében, 22-én Salamon Mari 2 hónapos gyermek bélgöresben, 23-án Bezeredy Gyula 24 éves jegyzőségű tüdő és gégesorvadásban, 26-án Hartmann Mária 72 éves özvegy tüdővízenyőben, 28-án Kluger Lotti 39 éves gége sorvadásban, 30-án Pécsi Katalin 12 éves gyermek tüdővízenyőben, és Horváth György 78 éves napszamos tüdőgyümökörben. — Zala-Egerszeg, 1882. október 31-én. Rigó Ferenc körörvos.

Bűnyői nyilvános tárgyalások jegyzéke a zala-egerszegi kir. törvényszéknél. November 8-án. Sallér Lajos súlyos testi sértéssel vádolt elleni ügyben végtárgyalás. — November 9-én. Sipos József lopással vádolt elleni ügyben végtárgyalás. Csizmadia Dániel és társai súlyos testi sértéssel vádoltak elleni ügyben végtárgyalás. Horváth Teresia és társai hamis tanúzás büntetével vádoltak elleni ügyben végtárgyalás. — Kapál Pál és társa lopással vádoltak elleni ügyben 3. bír. it. hirdetés. — Molnár Piszte Ferenc lopással vádolt elleni ügyben 2. bír. it. hirdetés. — Szőcs János és társa lopással vádolt elleni ügyben 2. bír. it. hirdetés. —

Az „Athenaeum” Nagy képes naptára 1883. évre beküldetett szerkesztőségünkbe, szerkesztette Concha

Károly. 24. évfolyam. A terjedelmes és neves írók által írt szépirodalmi részén kívül közli a tisztí címtárt, mely magában foglalja a felséges uralkodó családát, az egyházi hatóságokat, a budapesti egyházi előjáróságokat, az egyes magyar miniszteriumok, egy horvát-szlavon-dalmát és a cs. kir. közös miniszteriumnak személyzetét. Feltalálhatók tovább benne: m. kir. közjegyzők, budapesti ügyvédek név- és lakjegyzéke, köztörvényhatóságok, horvát-szlavon-dalmátországi kir. kormányzóság, a budapesti m. kir. tudomány-egyetem, a budapesti m. kir. József műegyetem, a kolozsvári m. kir. tudomány-egyetem, a budapesti kereskedelmi akadémia, a magyar tudományos akadémia, a Kistaludytársaság, a Petőfi-társaság, magyar nemzeti múzeum, országos képművészeti társulat, színházak, budapesti orvosok név- és lakjegyzéke, budapesti sebészek, fog- és szemorvosok, magyar földhitelintézet, a pesti hazai első takarékpénztár, biztosító társulatok, Budapest főváros tisztikara, városok tisztikara, országos városok, — hirdetések. Hogy a közönség a hosszúság és időrabló kereséstől meg legyen mentve, a tisztí címtárhoz négy ives betűsoros utmutató van csatolva. E gazdag és változatos s a címtárt tekintve, a közönségre nézve majnem nélkülözhetetlen naptár ára 1 frt. — Ajánljuk a t. olvasó közönség figyelmébe. —

A „Regényvilág” legújabb megjelent 3. 4. és 5-ik számai újabb tanúbizonyságot tesznek arról, mennyire iparkodnak e vállalat kiadói valóban jeles tartalmú és állandó becsü folyóiratot nyújtani a művelt közönség kezeibe. Jókai Mór „Minden poklokon keresztül” című legújabb regényének érdekes folytatásain kívül, jeles írónők *Beniczky-Bajza Lenke* „Tévesztett utak” című magyar társadalmi regényének további folytatásait és *Milczák Kálmán* „Záhony és Gracza” történetének befejezését vesszük. *Mart Turán* a világhírű amerikai humorista „Koldus és királyfi” című remek humoros alkotása a mellé adott valóban elragadó kedves illusztrációkkal bizonyára sok magyar olvasót fog gyönyörködtetni. Kisebb tárcaközlemények közül különösen kiemeljük a „Trieszti séták”, „Hogyan boldogulunk?” — „A nőesség varázsa” — „Szerkesztők öröme” — „Feyghine kisasszony” — „Mikor a kedves kicsikék ebédelnek” címűeket, melyek részben ismeretterjesztő, részben mulattató tartalmukkal nagyon előmozdítják a „Regényvilág” érdekességét és változatoságát. A szöveghez csatolt illusztrációk részben eredetiek, részben kitűnő angol és francia fametszetek után készültek. — Ismételve melegen ajánljuk e lapot irodalom-pártoló közönségünk figyelmébe. Avval a sok selejtes fércelménnyel szemben, mit lármás ajánlgatással szoktak a közönségre ráerőszakolni, valóban becses *családi olvasmányt képez a „Regényvilág” tartalma*, melyet bátran adhatunk serdültbb ifjaink és leányaink kezeibe is. Hogy a lapot a közönséggel jobban megismertesse, a kiadóhivatal szívesen kész bárkinek ingyen és bérmentve mutatónyiszámot küldeni, a ki eziránt levelező lapon megkeresi a kiadóhivatalt [Révai Testvérek könyvkereskedése: Budapest IV. Váci utca 11. sz.] —

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:
UDVARDY IGNÁC.

NYILTTÉR.

Alulírott elmulasztatlan kötelmemnek tartom tek. Kovács Károly tűzoltó főparanesnok urnak, úgy a tűzoltó csapatnak is forró köszönetemet nyilvánítani, hogy halottak estéjén egykori bajtársuknak Durda Károlynak sírjánál testületileg megjelentek s a boldogult sírját megkoszorúzták. —

Zala-Egerszeg 1882. nov. 3.

Schöberl József bádógos.

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

A „zala-egerszegi szöv. önszegélyző egyesület” igazgatósága részéről — az alapszabályok II. fejezete 5 §-a értelmében az 1883. évi január hó 1-ső vasárnapján kezdetét veendő három évi időtartamra megnyitandó VIII-ik üzletesoporra a n. é. közönség becses figyelme tisztelettel felhívatik.

Az aláírási iverk f. évi november 1-től december végéig, tehát két hónap egész folyamában a beiratkozás folytonos eszközölhetése céljából, az egyesület irodái helyiségében, nyitvák.

Ennek kapcsában értesítetnek az V. csoport tagjai, miszerint a törzsbetétek 1883. évi január hó 1-ső napjain, sorrend szerint — amennyiben kezességi viszonyokból eredő netáni akadályok — némely tagra nézve, fönn nem forognának — mindenkinek ki fognak fizettetni; — a jutalékok pedig — az eddigi gyakorlat szerint, majd csak a mérlegnek megállapítása után, melyet a körülbelül február hó vége felé összehívandó rendes közgyűlés fog eszközölni.

Kelt Zala-Egerszeg 1882. okt. 30-án.

Az igazgatóság.

92. 2—1.

3137. jtk. 1882. sz.

Árverési hirdetmény.

Az alsó-lendvai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tetetik, hogy a **vas-zala-megyei első takarékpénztár** végrehajthatónak **Zadravec Iván** és neje **Szlavicz Ágota** adriánzi lakos végrehajtást szenvedő elleni 55 frt tőke követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a zala-egerszegi kir. törvényszék és az alsó-lendvai kir. járásbíróóság területén levő Adriánz községben fekvő a 95. sz. tjkvben A. I. 1—11. sorsz. a felvett és Zadravec Iván és neje Szlavicz Ágota nevén álló és az adó alapján a tartozékokkal együttesen 1032 frt kikiáltási áron az

1882. évi december hó 28-ik napján d. e. 10 órakor **Adriánz** községben a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10% vagyis 103 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

Alsó-Lendván a kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóságnál 1882. évi augusztus hó 5. napján.

Zábráczy Lajos
kir. aljbíró.

85. 1—1.

2772. jtk. 1882. sz.

Árverési hirdetmény.

Az alsó-lendvai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tetetik, hogy **Zvér József** és neje **Ritlop Anna** renköezi lakosok végrehajthatónak **Péntek Mihály és Márk** lippai lakos végrehajtást szenvedők ellen 15 frt 80 kr. perbeli követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a zala-egerszegi kir. törvényszék és az alsó-lendvai kir. járásbíróóság területén levő Lippa községben fekvő a haszon élvezeti joggal terhelt és lippai 77. sz. tjkvben A. I. 2 sor 281 6. hr. számmal jelölt 550 önlényi kiterjedésű és Péntek József, Marinka, Márton, Mihály, Márk és Teréz nevén álló és az adó alapján 88 frtra becsült ingatlan; továbbá szintén haszon élvezeti joggal terhelt és a lippai 115. sz. tjkvben A. 1—9. sorsz. alatt foglalt és 1/2-ed részben Péntek Márton, József, Mihály és Márk nevén álló 486 frt 88 kr és 486 frt kikiáltási áron az

1882. évi december hó 30-ik napján d. e. 10 órakor Lippa községében a községbíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan kikiáltási árának 10% vagyis 8 frt 80 krt és 48 frt 60 kr. készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

Alsó Lendván a kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóságnál 1882. évi június hó 22. napján.

Zábráczy Lajos
kir. aljbíró.

86. 1—1.

3246. jtk. 1882. szám.

Árverési hirdetmény.

Az alsó-lendvai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tetetik, hogy a **vas-zala-megyei első takarékpénztár** végrehajthatónak **Saruga Borbála Tkálec Mártonné** mellinczi lakos végrehajtást szenvedő ellen 115 frt tőke követelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a zala-egerszegi kir. törvényszék és az alsó-lendvai kir. járásbíróóság területén levő Mellincz községében fekvő a 83 sz. tjkvben A. 1—2 sor 307 hr. sz. a. foglalt és Saruga Borbála nevén álló és az adó alapján 325 frtra becsült ingatlan; továbbá ezen tjkvből időközileg a mellinczi 88. sz. tjkvben ártit és itt A. 1—1 sor 1/2—1. hr. sz. alatt foglalt és Ferján János új tulajdonos nevén álló és az adó alapján 343 frtra becsült ingatlanok; 325 és 343 frt kikiáltási árakban az

1882. évi december hó 27-ik napján d. e. 10 órakor Mellincz községében a községbíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak, az ingatlan kikiáltási árának 10% vagyis 32 frt 50 és 34 frt 30 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképes papírban a kiküldött kezéhez letenni.

Alsó-Lendván a kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóságnál 1882. évi augusztus hó 30. napján.

Zábráczy Lajos
kir. aljbíró.

87. 1—1.

Nyomatott özv. Tahy R. gyorssajtóján Zala-Egerszeg.

Hirdetmény.

Mintszentkál-Kisfalud zalamegyei község határában a főtisztelendő veszprémi káptalan tulajdonát képező és 1200 □ öllel számított 54 hold szántóföldből-, 54 hold rétből-, 138 hold legelőből álló tagosított birtok a jövő

1883 október hó 24-től kezdve hat évre bére adatik. A feltételek Veszprémben az uradalmi jószágfelügyelői hivatalban megtudhatók, a hol zárt-, nyílt-, vagy szóbeli ajánlatok is elfogadtnak s bővebb felvilágosítások adatnak.

Veszprém, 1882. november 1.

Nagy Károly
urad. jószágfelügyelő.

93. 3—1.

2000 legghívesebb orvosa Európának, kiknek bizonyítványai már előre közre lettek bocsátva, rendeli a

Popp-féle fogszer.

mint a fogak és a száj részére a létezők legjobbját! Számos bizonyítvány **Erdem érmek** különböző kiállításoktól.

Harminc even át jónak bizonyult

Anatherin szájjviz.

Dr. Popp J. G.-től es. kir. udv. fogorvos **Becsben, I. Bognergasse 2.**

Gyökerező gyógyszer mindennemű fogfájás ellen, mint szintén a szájjeg és a foghús mindennemű betegségei ellen. Jónak bizonyult öblítő viz az idült torok bajoknál. 1 nagy palack 1 ft 40 kr 1 közep 1 ft és 1 kisebb 50 kr.

Növényi fogpor rövid használat után a fogakat vakító fehéreké teszi, anélkül, hogy azok ártalmára volna. Ara dobozonként 63 kr.

Anatherin fogpástája üvegszelenecékben, 1 frt 22 kral, jónak bizonyult fogtisztító szer.

Illatos fogpástája rövid használat után vakító fehér fogak, a természetes és műfogak ápolására és a fogfájás megszüntetésére darabja 35 kr.

Fog óloma igen gyakorlati s a legbiztosabb szer a lunkas fogaknak önlomozására. Ara dobozonként 2 ft 10 kr.

Orvosi növényesszappan kitűnő pipere szer a sömör, kúteg, a majtól és szeplő ellen, a tiszta üde arc bőrlémozditása és fejtartására, az atka, pürsenés, tisztátalan arc bőrlékek ellen. Ara 30 kr.

A t. ez közönség felkértek világosan Popp es. kir. udv. fogorvos-féle készítményeket kerni, s csak az olyakat fogadni el, melyek saját védjeggyel vannak ellátva. Kaphatók: **Zala-Egerszeg: Hollosy J., Keszthelyen Lakner F., Sümegyen: Stamborsky L., Tapolcán: Gliser S., Nagy-Kanizsán: Prager B., Belius B. gyógyszereszeknél.** 28. 11—8.

Tisztelettel értesítjük a nagyérdemű közönséget, hogy a mai napon **Zala, Somogy, Veszprém, Vas, Baranya és Tolna** megyék részére

Nagy-Kanizsán

székelő

vezérügynökséget

állítottunk fel.

Iroda helyiség: Csengeri utca 1. szám, ó takarékpénztári épület II. emelet. (Felmenet a postahivatal mellett.)

Budapest, okt. 1. 1882.

A „Gresham”

82. 3—3.

életbiztosító-társaság
magyarországi fiókja.

BREISACH SÁMUEL
ZALA-EGERSZEGEN
ajánlja dúsan felszerelt

könyv-, mű-, hangjegy-, papir- és irodai szerek kereskedését,
ugyszintén **kész nyomtatványok- és olaj festményü képek**

r a k t á r á t
legelőnyösebb áron.

Legközelebb megjelenik **nyomtatvány raktárom új árjegyzéke,** leszállított árakkal.

11. 14—14.